

Şiirler

الله

دینوان

اللّٰه

Onsuz Dünya

Onun olmadığı cihanda ne olur ki
Yaşamamın anlamı kalmadı bu cihanda
Şu geride kalanlara yazıktır.
Kaldılar gene su fani dünyada

Arşa bakmak o kadar zor ki
Onun olmadığı bu dünyada
Atın beni zindana kalayım orda
Daha fazla yaşamak yakışmaz bana

Gülünü kaybetmiş bir prensim,
Yalnızlıkla baş başa kaldım aslında
Yolunu gözler oldum senin,
Kalakaldım bu yaşlı dünyada

Sevgimi dağlara haykırdım
Yoluna güllerimi serdim,
Geriye dönüşü olmayacak biliyorum ama
Sensiz nasıl yaşayacağım bu dünyada

Yağız YEŞİL

اللّٰه

NAZENDE GÜL

Nazende bir gül gibiydin.

Çöller üzerinde menzil olmak istenilen.

Aldım yolları, aştım dağları, içtim meyleri

Vardım fitratım olan bendeki senliği

Bakakaldım Şiir gibi beyaz olan güzelliğine teninin,

Meraklandırdı beni sim gibi parlayan sözlerin.

Aldım yolları, aştım dağları, içtim meyleri

Feyz ile doldum aldığımda nusretini.

Bülbül oldum, dönüp durdum kabulüne varmak için.

Görünce çehreni taşıtı bu gül sevgisi gönlümden.

Aldım yolları, aştım dağları, içtim meyleri

Damladı sonunda kalbime bir su tanesi.

Paylaştım devletimi varlığında senin,

Kapısı açıldı cennet gibi bir gül bahçesinin.

Aldım yolları, aştım dağları, içtim meyleri

Kavuştum fitratıma sendeki benliği.

Yaren GÜRBÜZ

اللّٰه

Sen misin?

Bulutlar ağladığında, ağlayan sen misin?

Güneş battığında, o güneş sen misin?

Seni görüyorum her yerde fakat bulamıyorum

Gördüğüm şeyler asla sen değilsin

Ama aynı acıyı hissederim

Sana benzeyen her şeyi görünce

Senin sesine benzeyen her şeyi duyunca

Kapatmak istiyorum; gözlerimi, kulaklarımı

Beni perişan edeceğini bile bile seni arıyorum

Biliyorum acı verecek ama sormak zorundayım

Şimşek çaktığında bana kızgın mısın?

Rüzgâr acımasızca estiğinde, hâlâ kırgın mısın?

Kapatırım gözlerimi, kulaklarımı seni gördükçe

Ama sormam lazım: Gerçekten sen misin?

Shahad Ayub MOHAMMED

اللّٰه

ZULMETİN SON PERDESİ

Kardeş sandıklarımın nefsi çöktü içime;

Zulmete attılar, yük tuttu beni üzerinde.

Zulmet diye bildiğim yerden senin nurun yükseldi;

Zulmet dediğim perde, derûn kapımı açan sırmış.

Gönlümün ilk nefesi rüyadan yürüdü,

Kapımı aralayan sessiz bir işaret o.

Uyanık durdum ama rüyam sendeydi;

Gördüğüm değil, derûnuma doğan sır yoncasıydım.

Zulmet dediler; oysa sana yaklaştığım hakikat perdesiydi o.

Gözümü kapattım, karanlık sandıkları yerde ruhum daha da yaklaştı.

Karanlık dediler derûn odalarımın mihtahına; bilmezler ki her perde bir sır taşır.

Kendi karanlığımın içinden doğan aydınlığa açılan kapıdaydı.

Ecrin Ada TUNA

اللّٰهُ

Özgürlük Yolu

Bir kuş gibi uçmak istedim özgürlüğe,
Çıktı aniden karşıma kapı ve birkaç pencere,
Bu gece, Bu gece olacaktı, yanan alevlerin sonu,
Yolculuk bitemezdi bu ücra köşede.

Karanlık bir yol vardı karşımda;
Yaklaştıkça ateşi daha net görür oldum.

Bir ses geldi arkamdan,
Döndürdü beni o sahte yoldan.

Gül bırakmıştı ardında, capcanlı kırmızı bir gül.

Yıldızlara seslendim haykırdım adeta.

Rüzgar esti aniden irkildim,

"Sabret" dedi "Sabret gece ile gündüz bir olacak." dedi.

Önce karanlığa baktım ardından aynaya,

Bir tarafta ateş karmaşa,

Diğer tarafta su gözüktü gönlümün ortasında.

Elindeki gülü uzattım karanlığa,

Gözümü açtım, baktım dönmüştü her şey eskisine.

Yolculuk bitmişti kimisine göre,

Daha yeri başlıyordu ışığı takip edenlere.

Tunç Yiğit ÇAKMAK

الله

HAYAT YOLU

*Yolunu Şaşarsın
Onu ararken
Aklın karışır
"Doğru mu?" derken*

*Bilemez, göremezsin
İyinin içindeki kötüyü
Kötünün içindeki iyiyi
Aklın karışır*

*Sonunda döner herkes
Kalbinin aitliğine
Sonunda bulursun kendini
Huzurunla Rabbinin*

*Teslimiyetle yaşarsın
Gönlünün sahibidir Allah
Huzurla dolarsın
Ruhunu ferahlatandır Allah*

*Yolunu bulursun
Kalbindeki inançla
Bulur seni hayırlısı
Ettiğin dualarla*

*Sonunda anlarsın ya
Hayat bu; bir yol
Kalbinde inanç;
Aklındaki fikir,
İlerlesin hayatın yolunda*

Zehra KÜŞ

اللّٰهُ

YOLUMU SORDUM

Bir rüzgar esti yanımdan,
Savurdu beni sevgi arayışına
Kutup yıldızlarına sordum o gece yolumu;
"Kaybolmadın, kendini arıyorsun dediler...
"Düşersen kaldırırız" derlerdi eskiden;
Düştüm, kaldıran olmadı...
Karşılıksız sevgiler nereye saklandı?
Hani düşünceler gönlün aynasıydı?

Bu kez de dolunaya sordum yolumu;
"Aradığın, gönlünün derinliklerinde" dedi;
Gönlümün kapısını açtım ellerimle,
Penceresine yıpranmış güller kondu sessizce.

Farah ALABDO

اللّٰهُ

İÇİMDEKİ HAZİNE

Yola çıkıyorum yine,
Sonunu bilmediğim bir bilinmezliğe.

Fakat bir şeyi biliyorum,
Orada bulacağım bir hazine.

Bu hazine ne şöhret ne para;
Kaybettiğim ışığımı bulacağım ben.

Rüzgarın gösterdiği yolda
Yeni kapılar açacağım ben.

İlerlediğim yolda

Sabır hep yanımda.

Gece gündüz fark etmez,

İçim huzur doluyor adeta.

Kumsal Sezgin

الله

İçimdeki Yabancı

Aynanın karşısına geçtim, suretim yabancı
Sadece tanıdık ve derin bir çift göz
Fırsat bile vermedi "Sen kimsin" dememe,
Tanıyamadın mı içindeki yabancıyı diye cevap verdi.

Bir gül bıraktım ve koyuldum yola
Sordum ne aramam gerektiğini gecenin karanlığına
Gürültülü bir cevaptı sessizliği aslında
Yürüdükçe anladım, cevabım içimdeki yabancıda.

İçimde bir ateş yakarmışçasına ısıttı
Yoksa üşüyen ruhum yolunu mu bulmuştu?
Gözlerinde tanıdım içimdeki yabancıyı
Anladım ki gülün fısıltısından, kendimi bulmuştum.

Nilda DENGİZ

اللّٰهُ

SEN BUNU GÖRMEZ MİSİN?

Ruhum arş ile zemin arasında yavaşça geziniyor.

Sarmaşıklar beni boğuyor, gözüme bir perde iniyor.

Gönlüme vuran dalgalar kamerin ışığıyla aydınlanıyor.

Bedenim ince bir çizgi üzerinde yürüyor, sen bunu görmez misin?

Savaş alanında dolaşıyorum etrafımı görmeden amansızca

Güller iliştiriyor gözüme yaprakları hatırlatıyor seni bana

Boynumda bıçak dayalı kurban ediliyorum karşında

Bir mucize bekliyorum bu kördüğümün içerisinde sen bunu görmez misin?

Zeynep Sena ÖZER

الله

Gönül Yoluna

Aşkın ateş oldu yandı bu gönül
Söndü benlik içimde bir bülbüldür
Su olup arındım nefsin kirinden
Bir sır düştü kalbime hak sırrından

Sırrın gönlüm de koca bir ateştir
Saklarım ruhumda sen diye diye
Canım feda senin gönül yoluna
Ateş oldu kalbim suyun yoluna

Azra Ece KÖK

Çönül Sofrası

Kayboldum Çönül Sofrasında

Acemdim bu sofrada

Bir saki gördüm sofrada

Yolu çizdi gönlüme

Döktü suyunu yoluma

Yolum açıldı, yürüdüm sonuna

Bir rüzgar esti yolun sonuna

Rüzgar esnedi boşuna

Rüzgar götürdü beni ateşin koynuna

Ateş düştü benim gönlüme

"Korkma acem" dedi Gönlümün Aynası,

Yürüdüm Saki'nin yoluna

Saki kuş oldu gitti kendi yoluna

Ben düştüm ateşin içine

Anladım ki boş bir hayal uğruna

Kılıç saplandı gönlüme...

Çınar UZTEMUR

اللّٰه

Çöniül Kapısı

Gönlümün içine solgun bir gül koydum,
Sönmüş sandığım ışık içimden doğdu.
Bir yol çıktı karşıma, kimse de yoktu,
Ne anahtar vardı, ne bir el dokundu

Geceye sordum: "Bu yol nereye çıkar?"
Yol gösterdi; ak da kara da bendeymiş.
"Kendine bir bak" diyen bir derviş gibi,
Yolunun sonu kendi gönlüne varır.

Miraç Burak KULMAÇ

الله

İçimdeki Umman

Güneş her sabah üzerime eğilir sanki ışıltısıyla beni öpmek ister gibiydi.

Ebleh olurum güzelliğine, konuşamazdım

Her baktığımda nergise, sel olur ağlarım

Su yürüdü kalbime, sanki yüzyıllık bir susuzluğun duasıdır içimde.

İçim titrer her adını andığımda

Gemiler sallanır içindeki ummanda.

Bir gül açar gönlümün sessizliğinde

Sellerle dolup taşmış kalbime gökkuşağı olur.

Hayatımdaki hazine olur parlarsın.

Ceylin Fatma KESER

اللّٰه

Sessizliğin Sesi

Bir ışıık eğildi içimdeki suskun kapıya,

Açtım kime açtığımı bilmeden

Karanlıkta bir kor yanıp söndü,

Beni kendi derinliğine çekti.

Aynada tanımadığım bir yüz duruyordu.

Kendini meçhullerde arayan

Demek ki insan en çok kendine yabancıymış.

Söz söylemeye kalktım lal oldum.

Bir kapı daha açıldı gönlün sessizliğinde

Ne ses vardı ardında ne de acele eden bir adım

Sessizliğin gölgesinde oturdum, bekledim uzun uzun.

Belki gelirsın gelirsın duyarsın sessizliğimin sesini diye.

Bir gül açtı sessizliğimin kıyısında

Kokusu aydınlığı bile karartırdı.

Rüzgar kokumu taşıdı da fark etmedin

Tutulan ay gibi yarım kaldım.

Bir kapı daha açıldı sesimi buldum

Ayazın eşiğinde

Sesimi bulan sana baktım meğer aşk dediğin

Karanlıkta bile yolunu bulan o sessiz parıltıymış.

Beyza SULUBAY

İDRAK

Bazen hayat çok farklı gelir insana
Sanki içindeki duyguları açığa çıkarmışsın,
Zihnini serbest, gönlünü berrak kılmışsın.
Oysa bir bakmışsın yine aynı fani
Sorarsın kendine: Bu kalp niye hala anî?

Bu cihan dediğin neydi ki?
Gelip geçmiş günlerden ibaretti belki.
Derinliği olmayan bir nefes gibi,
Her soluştta hatırlatır sana benliğini.

Kimi zaman gülümseyen bir yüzün ardında,
Kimi zaman boş bakan gözlerde,
Lakin hiçbir zaman anlamlanmayan sözlerle,
İsimsiz bir kimlik belirir yüreğinde.

Sonunda idrak edersin
Bu kainat kapalı bir kapıymış,
Açılması için gereken imtihanmış.
Halbuki anahtar sensin.

Ecrin ARSLAN

اللّٰه

Aşkın Yolu

Aldığım her nefesi anlamlandırılan
Şefkatle örülen bağların izini taşıyan
Kafamın her bir köşesinde dolanan
Işığıyla bu sokaklara ilham dağıtan sensin
Nefesiyle kalbime can katan
Yaşadığım her anı güzelleştiren
O sevgi dolu Mevla sensin
Laleleri sesinin mutluluğuyla açtıran
Umutla bekleyeceğim tek kişisin

Veli Sarp AYDAN

ARAYIŞ

Sensizliđimin her günde,
Aradım seni her köşede.
Bitmek bilmeyen geceler,
Sessizliđe yemin etmiş günler...

Alem-i ervahın kapısında,
Ruhlarımız buluştuğunda
Karanlıklar aydınlık oldu;
Güneş o gün yeniden doğdu.

İçimdeki kıvılcımlar, yangınlar
Aman etrafa sıçramasın, yakar.
Denizler, göller derman olamaz;
Sensizliđe bir çare olamaz.

Gözlerimden akan yaşlar,
Bulmasın, başkasını boğar.
Nefsimin haykırışları sustukça,
Benliđimi sorgular, umutsuzca.

Gülnur SAĐER

اللّٰهُ

Bilinmezliğin İçinde

Bakışlarım uzakların karanlık çizgisine sürüklendi.

Düşündükçe, uzaklar sessizce yakınlaştı.

Şehrin kalabalığında bir başımayım,

Düşüncelerime baş başa.

Yollara atıldım sessizce;

Takip ettim karanlığı, ışığı bulma umuduyla

Ömrüm yollarımı aydınlatma çabamla geçti.

Önce umuduma tutundum,

Sonra onu da aldılar elimden.

Yorulmuştum; karanlıkta duraksadım.

Gözlerim, etrafı sanki ilk kez görüyormuş gibi baktı.

Daha önce hiç fark etmediğim gerçekler yanı başımdaydı.

Öyle adamıştım ki kendimi ışığa ulaşmaya,

Karanlığın bilinmezliğini düşmanım sanmıştım.

Almira SOLAKOĞLU

اللّٰهُ

Yolun İçindeki Kuş

Bir kapı aralandı içimde
Rüzgarın sesiyle
Gece yıldızlarını sardı önüme,
Her biri umutla ışıladı.

Bir kuş kondu gönlüme
Kanatlarında mutluluğun huzuru vardı.
Su gibi aktı bu huzur
Temizledi arındırdı içimdeki hüznüleri

Ateşin kuru yakmadı,
Sadakat ile ısıttı ruhumu.
Bir yolcu oldum kendi içimde
Her adımda sevgiyi yeniden buldum.

Gönlümün derinliklerinden çıkan bu ayna,
Gösterdi bana hakikati,
Alçakgönüllülükle büyüyen kalp,
Paylaşmamın ışığında yürüyen yol,
Yolun içindeki kuş
Ve gülün sessiz kokusunda gizlenen huzur.

Furkan TOSUN

اللّٰه

Yoldan saptım, yolumu ver bana,
Aramak isterim bir vakitler aradığımı gibi.
İzzet-i nefsiime esirim, azad eyle beni.
Yolumu ararım, yolumu ver bana.

Önce aradım Leyla'yı,
Ya da aradığımı sandım...
Leyla'yı bulmak için oldum bir divâne,
Leyla'nın yokluğunda buldum Mevlâ'yı.
Leyla'da mı saklıdır Mevlâ,
Yoksa Mevlâ'da mı saklıdır Leyla derken,
Karar kıldım;
Bir sûrete sığmaz ki, her bir sûrettedir Mevlâ.

Mevlâ'yı arar oldum bir vakitler,
Ya da aradığımı sandım.
Bilemem, şimdi nefis yoluna saptım.
Yahut saptığımı sanırım, bilemem.

Sırtımda hırkam, karnım tok, bacam tüter...
Bir bakışta bolluktayım ama, Sahibinden uzak olan gönlüm yüzünden,
Yokluktayım.

Nankör

Elbette yok olmaktı isteğim,
Varlığınla yok olmak...
Bir vakitler yok oldum,
Bir sis gibi çöktüm sokaklara, girdiğim odalara.
Şimdi vâar oldum yokluğunla.
Varlığımdan nefret ederek vâar oldum.
Yok olmak isterim, varlığınla yok et beni.
Yoktan vâar ettiğin o vakitten hariç eyle beni.
Bolluktan esirge, yokluğa mahkûm et beni.

Bana geri ver beni,
Yokluğunla var ettiğin gibi...
Yakup YENİÇERİ

Delilik

Çıktım bir dalın başına, izlerim ahâli-i fâniyi...
Seher vaktidir,

Kuşların civıltısı karışır melteme.

Sıska kısıraklar titrek bacaklarla koşuşturur ince bir toprağın üstünde.
İnce toprak dediğime bakmayın, benim cehaletimin bir ürünü oldu bu tabir.
Zira o ince toprak kalkar kısırak nallarının ardından,
Sonrasında ise kaplar tüm semayı.

Rüzgârla sevişen toprak kucaklar saçlarımı,
Sanki öylesine sıcak, öylesine mahzun ki bu ahval...
Tanrının uzaklardan yahut çok yakınlardan,
Hatta içimden bir yerden gönderdiği bir selamlamaydı bu.
Bilemem, neden doyum olmaz bu hisse,
Neden aç kurtlar gibi Şehvet duyarım bu hisse,
Bilemem.

Sonra toz tabakası dîner...

Bir vakitler Muhammed'in bir mağaraya sığındığı gibi sığınmır toprağa.
Göz gözü görür, kulak sesi işitir olur.
İşte o vakit lanet ederim yaşamaya.
Kusmak isterim!

**Küfür kusmak, bir ağız dolusu ölüm kusmak!
Bir ağız dolusu nefret!**

İşte belki o vakit rahatlarım, zira bilirim nefret de bir nimet

Gözlerim görür, görmez olsaydı; ne yazık ki görür.
İnsanlar el ele tutuşur Şeytanla.
Şeytan ince bir tonda ney çalar.
İnsanoğlu ise peşinden gider vaat edilen cennete.
Ben bu durumu fareli köy masalına benzetirim.
Aynı bilinçsizlik...
Gidilir kat ve kat daha büyük bir istekle, arzuyla, şevkle.

Kulaklarım her sesi işitir olur.
Keşke sinesine tozu toprağı sindiren o alacalı yer çekip yutsaydı beni,
Duymasaydım bunları.
İnsan insana Allah'ı pazarlar,
İnsan insana Muhammed'i kötüler, duyarım.
Duyarım felaketin ayak seslerini...
Duyarım ve hissederim oturduğum dalın çatırdayışlarını,
Görürüm dalların eğilip büküldüğünü.
Bir ses çıkar içimin derinliklerinden:
"Lütfen dayan, beni bu yeryüzüne düşürme, beni teslim etme."
İşte o vakit o tozlu rüzgâr yeniden sarılır saçlarım.
Gözlerim kapanır, gözlerim ağır ağır kapanır.
Yeniden gözlerim görmez, kulaklarım duymaz olur.
İnce ve derin bir saadet sarar bünyemi.
Sanki cennette yürürüm uçsuz bucaksız pınarların yanında.

Cennette yürüyorum ne gözlerim görüyor ne de kulaklarım duyuyor.
Cennette yürüyorum.

Yakup YENİÇERİ

الله

Allah'ı Arıyorum

Arıyorum Allah'ı her yerde,
Her hayrın Şerrinde,
Her ademin kalbinde,
Yusuf'un nur yüzünde.

Arıyorum Allah'ı her yerde,
Her gülün dikeninde,
Her güzelin teninde,
Davud'un gür sesinde.

Arıyorum Allah'ı her yerde,
Her bulutun ardında,
Her taşın altında,
Eyüb'ün sabrında.

Arıyorum Allah'ı her yerde,
Her sözün anlamında,
Her evin damında,
Meryem'in gözyaşında.

Arıyorum Allah'ı her yerde,
Her yıldızın parıltısında,
Her alimin lakırdısında,
İbrahim'in baltasında.

Arıyorum Allah'ı her yerde,
Nuh'un dev gemisinde,
İsa'nın temiz elinde,
Muhammed'in keriminde.

Mehmet Enis KÖSE

اللّٰه

Sevdim Mevlâ'yı

Ben Züleyha oldum,
Sabinin yüzünde gördüm,
Mevlâ'yı.
Mest oldum,
Görmeden sevdim,
Mevlâ'yı.

Ben Musa oldum,
Dağın ardında gördüm,
Mevlâ'yı.
Kör oldum,
Görmeden sevdim,
Mevlâ'yı.

Ben İbrahim oldum,
Güneşte gördüm,
Mevlâ'yı.
Âlim oldum,
Görmeden sevdim,
Mevlâ'yı.

Ben Muhammed oldum,
Kitapta gördüm,
Mevlâ'yı.
Emin oldum,
Görmeden sevdim,
Mevlâ'yı.

Mehmet Enis KÖSE

اللّٰه

ARADIĞIN ŞEY
DIŞARIDA DEĞİL, BAŞKASINDA DEĞİL, GEÇMİŞTE DEĞİL,
YARINDA DEĞİL.

ARADIĞIN ŞEY;
SENİ SEN YAPAN DEĞERLERDE, UNUTTUĞUN KÖKLERİNDE,
KALBİNİN DERİNLİĞİNDE.
DUR, DİNLE, HATIRLA!

ÇÜNKÜ ARADIĞIN ŞEY
SENSİN.

